

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Beata Wolfke-Kobzar (spr.)
Sędzia SA:	Małgorzata Lamparska
Sędzia SA:	Ewa Głowacka

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **H. P. (1)**

przeciwko: **Gminie W.**

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek skargi powoda o wznowienie postępowania

po rozpoznaniu zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 29 lutego 2012 r. sygn. akt I C 1158/11

p o s t a n a w i a:

1. **oddalić zażalenie;**

2. **zasądzić od powoda na rzecz strony pozwanej 5.400 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Skargą nadaną w urzędzie pocztowym 22.09.2011 r. H. P. (2) domagał się wznowienia postępowania w sprawie I C 983/08, zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego we Wrocławiu z 23.11.2010 r., oddalającym jego powództwo wobec Gminy W. o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli – ustanowienia prawa użytkownika wieczystego dzierżawionej przez powoda nieruchomości.

Jako podstawę wznowienia powód wskazał nieważność postępowania z tej przyczyny, że z naruszeniem art. 48 § 1 pkt 5 kpc o odrzuceniu wniosku powoda o sporządzenie i doręczenie mu uzasadnienia w/w wyroku, jak też o oddaleniu wniosku o przywrócenie terminu do dokonania tej czynności procesowej orzekł sędzia, który w sprawie wyrokował. Zdaniem powoda, tożsamość składu Sądu pozostaje w sprzeczności z obowiązującymi standardami, a nade wszystko z wymogiem niezawisłości i obiektywizmu, jako że jest oczywistym, iż sędzia wydający wyrok jest zainteresowany pozostawieniem go w obrocie. Zachowanie trzymiesięcznego terminu do wniesienia skargi powód motywował tym, że 30.06.2011 r. doręczono jego pełnomocnikowi procesowemu odpis postanowienia Sądu Apelacyjnego, oddalającego zażalenie powoda na drugie w kolejności postanowienie wydane przez Sędzię Patrycję Gruszczyńską-Michurską.

Postanowieniem z 23.02.2012 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę powoda jako nieopartą na ustawowej podstawie wznowienia.

Sąd Okręgowy wskazał że art. 48 § 1 pkt 5 kpc wyklucza samokontrolę instancyjną własnego orzeczenia, tymczasem powód dokonuje niedopuszczalnej rozszerzającej wykładni tego przepisu, próbując objąć ustanowionym nim zakazem także orzeczenia wydane w tzw. postępowaniu międzyinstancyjnym.

W zażaleniu od tego postanowienia, wnosząc o jego uchylenie i przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku, powód podtrzymał dotychczasową argumentację. Ponownie podkreślił, że wykładni przepisów prawa należy dokonywać z uwzględnieniem norm aktów ponadustawowych, tu art. 45 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności. Zdaniem powoda, tylko wówczas zostaje spełniony nakaz zachowywania zewnętrznych znamion niezawisłości, co nie ma miejsca, gdy ten sam sędzia decyduje – choćby pośrednio – o losie wydanego przez siebie wyroku.

Sąd Apelacyjny zważył:

Przytoczona w zażaleniu argumentacja, jakkolwiek generalnie słuszna, nie przystaje do stanu sprawy I C 983/08. Wbrew wywodom powoda, eksponowane przez niego wartości są dostatecznie chronione zakazem z art. 48 § 1 pkt 5 kpc, o czym zaświadcza chociażby fakt, że postanowienie Sądu Okręgowego z 10.03.2011 r. było kontrolowane przez Sąd Apelacyjny, orzekający bez udziału Sędzi Gruszczyńskiej- Michurskiej.

Tym samym nie jest uprawnione twierdzenie, że ten sam sędzia ostatecznie zadecydował o odmowie przywrócenia powodowi terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku, zamykając mu tym samym drogę do zaskarżenia wyroku. Już tylko z tej przyczyny odrzucenie skargi powoda było prawidłowe. Należy jednak podnieść, że skarga była niedopuszczalna także z innych przyczyn.

Jak wynika z treści skargi, zarzutu nieważności postępowania powód nie odnosi do tego jego etapu, który został zakończony wyrokiem, tylko sprzecznie z normą art. 399 kpc adresuje go wyłącznie do postanowień o charakterze formalnym, wydanych w tzw. postępowaniu międzyinstancyjnym. W istocie więc z powołaniem się na nieważność postępowania powód chciałby wznowienia postępowania międzyinstancyjnego zakończonego prawomocnym postanowieniem, co jest możliwe tylko w przypadkach z art. 399 § 2 kpc.

Trzeba też podkreślić, że zarzut naruszenia art. 48 § 1 pkt 5 kpc powód mógłby podnosić już przed uprawomocnieniem się postanowienia z 10.03.2011 r., skutkującym uprawomocnieniem się wyroku, co zgodnie z art. 401 pkt 1 kategorię wyklucza wznowienie postępowania z tej przyczyny.

Stąd obecne zażalenie powoda należało oddalić na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 kpc w zw. z § 13 ust. 2 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 7 rozp. Min. Spr. z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163/2002, poz. 1349 ze zm.).

Z/

- (...)

- (...);

- (...)

mw